

www.filmtheaterfanfare.nl

contact@filmtheaterfanfare.nl

Nieuws uit het donker 824

De bezoekers van *Maestro* lieten een score van 7,77 noteren, goed voor een voorlopige 5^e plaats in de Fanfarepoll van 2024, die inmiddels 6 titels heeft staan.

Herdenking Marc Hopmans

Afgelopen dinsdag is de een week eerder overleden Marc Hopmans herdacht bij Bargo in Bosschenhoofd. Behalve zijn familie, vrienden en kennissen waren delegaties aanwezig van zijn school, de Citroën SM-club en Fanfare. Namens het filmtheater leidde voorzitter Theo enkele fragmenten van *Cinema Paradiso*, het meesterwerk van Giuseppe Tornatore in, waarin de jeugdige Salvatore het vak van operateur leert van de oude Salvatore. Daarna vertelde Ad over de genegenheid tussen Marc en het Filmtheater die meer dan 35 jaar geleden begon. In de bijlage leest u desgewenst zijn terugblik.

Filmkrant

Vorige week hebben we hem al aangeboden: de nieuwe Filmkrant #465 van februari staat vol met recensies van films die bij het IFFR voor het eerst in ons land te zien waren en waarvan de beste natuurlijk naar Oudenbosch worden gehaald. [Hierachter](#) kunt u het nummer ook online lezen of eventueel downloaden in pdf-formaat, waardoor u ook de pagina-indeling meekrijgt.

IFFR

Over dat festival gesproken: van Marianne Onnink kregen we een kort verslagje van hun bezoek aan 'de Volkskrantdag'. Volgende week méér over het festival van Dian en Ad. "Gelukkig konden we dit jaar weer, voor de tweede keer na Corona, genieten van het IFFR in Rotterdam. We kwamen wederom niet bedrogen uit, het was weer een prachtige collectie, gekozen uit de hoogste publiekswaarderingen.

We begonnen met *The promised land* (****) met Mads Mikkelsen, foto rechts, een oude bekende als je veel Deense films kijkt. Goed gespeeld, een prachtige natuur en het gaf een goed beeld van het harde kolonistenbestaan in het Jutland uit de 18e eeuw en haar maatschappelijke verhoudingen.

Als tweede film *Terrestrial verses*, (****) een Iraanse film, die op een heel minimale, maar indringende wijze inzicht gaf in de misstanden in dit land.

I do not come to you bij chance (****): een wederom kritische film over de corruptie in de Afrikaanse landen en de manier waarop jonge mannen hierbij betrokken raken.

De vierde film, *The green border* (****), ging over de verschrikkingen die vluchtelingen meemaken als ze proberen de Pools-Wit-Russische grens over te steken en de duizenden doden die hierbij helaas vallen. Een heel aangrijpend verhaal, verfilmd in zwart/wit, wat op het einde wat te langdradig werd, maar deze genoemde films zijn alle vier zeker een aanrader.

Onze laatste film: *Voy, Voy, Voy* (0 sterren) was een grote teleurstelling, maar je kunt niet alles hebben en volgend jaar gaan we zeker weer. Er zullen ongetwijfeld een paar van deze prachtexemplaren bij Fanfare vertoond gaan worden. Veel kijkplezier!! Met vriendelijke groet, Marianne Onnink."

Noot van de redactie: dat heeft Marianne goed gezien: *The promised land* staat voor 21 maart al op de Fanfareagenda en met *Green border* doen we zelfs mee met de Nederlandse première op 18 april.

De film van donderdag 15 februari: **One life**
Ook in de Maandagmatinee van 19 februari in Fidei et Arti

20.15 uur
14.00 uur

Een waargebeurde geschiedenis die na 50 jaar door het Britse tv-programma 'That's life' aan het licht kwam en in 2023 werd verfilmd, gebaseerd op het boek van de dochter van de held: Barbara Winton.

One life vertelt het verhaal van Nicholas Winton: hij wist aan de vooravond van de Tweede Wereldoorlog 669 Joodse kinderen uit handen van de Nazi's te houden. Met een groep vrienden bracht hij ze veilig naar het Verenigd Koninkrijk, waar ze liefdevol werden geadopteerd door Britse gezinnen.

Vijftig jaar lang verweet Nicholas zichzelf dat hij niet genoeg zou hebben gedaan en pas door het bovengenoemde BBC-programma komt hij eindelijk in het reine met dat schuldgevoel en het bijbehorende verdriet.

"*One life* is een heldendicht over een man die de Engelse Oskar Schindler kan worden genoemd." (de Volkskrant)

"Het slot is een behoorlijke tranentrekker en lost ook het raadsel op van de negatieve houding van de bejaarde Nicholas. Als Tweede Wereldoorlogfilm is *One life* niks nieuws onder de zon. Maar het verhaal gaat over iemand die een verfilming dubbel en dwars verdient." (Filmtotaal)

Verenigd Koninkrijk 2023. Regie: James Hawes. Duur: 110'. Met: Anthony Hopkins (*The father*, 9,56), Johnny Flynn, Helena Bonham Carter, Jonathan Pryce e.a. De film wordt zonder pauze vertoond, in de Maandagmatinee mét pauze, en een trailer vindt u [hier](#) op de Fanfaresite.

De Jeugdfilm van zondag 18 februari: **Juf Braaksel en de magische ring** 14.00 uur

Schrijfster Carry Slee heeft al heel veel kinderboeken geschreven en van veel van die boeken is ook een film gemaakt. *Juf Braaksel en de magische ring* is de nieuwste film.

Er is niets aan de hand: Lotte en Thijs vinden het erg leuk op school en ze hebben met juf Evi een heel lieve juffrouw.

Totdat juf Braaksel de nieuwe directrice wordt, omdat die allerlei nieuwe regels verzint: geen telefoons, verjaardagen mogen niet meer gevierd worden en trakteren mag ook niet meer. Daarom krijgt juf Braaksel de bijnaam van juf Braaksel en gaat de klas een plan bedenken om van haar af te komen.

"Het mag duidelijk zijn: *Juf Braaksel* is een fijn avontuur om heen te gaan. Enne... over deze juf heeft Carry Slee al zes boeken geschreven. Dus volop voer voor nog meer films!" (Kidsweek)

Nederland 2023. Regie: Aram van de Rest. Duur: 96'. Met: Nicolette van Dam, Djamila, Lily Richardson, Kraantje Pappie, Juvat Westendorp e.a. Kijkwijzer: a.l. Ons advies: vanaf 5 jaar. De film kost €6,- per persoon, wordt met pauze vertoond en een trailer vindt u [hier](#) op de Fanfaresite.

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

13 februari 2024.

Dit is een uitgave van Filmtheater Fanfare. Vertoningsadressen: Utopiazaal (Markland College) Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch en CC Fidei et Arti, Pastoor Hellemonsstraat 1, 4731 HV Oudenbosch. Contact: 0165 314503

[Uitschrijven nieuwsbrief](#)

Bij de herdenking van Marc Hopmans

6 februari 2024

Mijn naam in Ad Uijtdeuilligen en namens Filmtheater Fanfare in Oudenbosch kijk ik met u terug op de lange genegenheid tussen Marc en het filmtheater.

Als die al zo lang bestaat, is niet eens helemaal zeker hoe het zo begonnen is, maar ik denk toch wel te weten dat meer dan 35 jaar geleden Marc contact met me opnam, omdat we bij ons op het Thomas More College, de voorganger van het huidige Markland College in Oudenbosch, regelmatig films 'op 16mm' vertoonden en hij dat op zijn school ook graag wilde oppakken.

Toen we in 1989 in Oudenbosch startten met professionele voorstellingen in Cultureel Centrum Fidei et Arti was hij meteen van de partij toen we op zoek waren naar operateurs. In die tijd werden de films 'op 35mm' aangeleverd in grote dozen met meerdere aktes, die vooraf aan elkaar moesten worden geplakt en worden overgezet op grote spoelen en na de voorstelling weer moesten worden gedemonteerd; dat was echt iets voor Marc!

Zo werd hij de senior van het groepje operateurs dat verder uit leerlingen van de school bestond en je kon het aan hem als onderwijzman goed overlaten om ze ook wat in de gaten te houden.

Zijn enthousiasme voor 'de film' bleef daarmee niet beperkt: toen hij de gelegenheid had om een nog goede tweedehands 35mm-projector én een demontabel filmdoek op de kop te tikken, liet hij zich niet tegenhouden. Ook voor het licht en het geluid had hij zijn oplossingen en daarmee had hij een volledige en verplaatsbare complete installatie in handen en kon hij overal draaien, als die grote machine maar door de deur en/of de trap op kon.

U hebt hem gekend en u weet dus vast wel hoe dat ging: zijn aanhangwagen werd helemaal aangepast zodat alles in één keer in een paar grote kisten meekon.

Bij de filmfestivals op de school, maar ook bij voorstellingen 'op locatie' tot in de openlucht bij Bovendonk in Hoeven en in de Basiliek in Oudenbosch hebben we gebruik gemaakt van zijn diensten en liefst zat hij dan naast de projector om in te kunnen grijpen als dat nodig was. Met moeite kon hij die taak overdragen als dat per se moest.

Toen de Nederlandse filmwereld overstapte op de digitale projectie, moet hem dat pijn gedaan hebben: operateurs waren niet meer nodig en zijn projector al helemaal niet meer. Alleen bij hem in de schuur in Zegge heeft hij zo nu en dan alleen voor zichzelf de installatie nog wel eens gebruikt, maar die lol was er toch wel af.

Zijn liefde voor de betere film verloor hij bepaald niet: hij was er eigenlijk altijd: bij de reguliere vertoningen van het filmtheater en hij meldde zich tevoren netjes af als hij eens elders moest zijn. Steeds was hij een uur tevoren al present om eerst zijn vaste stoel in de zaal met zijn jas of jack te reserveren en nog vóór een glas thee in de foyer zijn wederwaardigheden van de week te delen, zéker als hij weer eens naar de Efteling was

geweest; in die gevallen had hij steevast een van zijn Eftelingtruien aan, ik denk óók om zo het gesprek bij andere bezoekers die kant op te krijgen.

Dat laatste gold ook als hij in de zomer met zijn derde liefde: zijn Citroën SM naar de film kwam. Als andere gasten naar de eigenaar van die prachtige auto op de parkeerplaats vroegen, konden we ze met veel plezier naar Marc verwijzen. En toen de Citroën SM Club een documentaire over dat type auto had gemaakt, moest de wereldpremière op instigatie van Marc natuurlijk bij Fanfare plaatsvinden en de groep kreeg zelfs de burgemeester van Halderberge

bereid om daarbij aanwezig te zijn (die had trouwens ook een zo'n klassieke Citroën, maar wilde hem eigenlijk van de hand doen; een soort doodzonde natuurlijk).

Toen Fanfare in september 2023 haar activiteiten uitbreidde met Maandagmatinee en jeugdfilms in Cultureel Centrum Fidei et Arti in Oudenbosch konden we Marc er eindelijk weer goed bij betrekken; er moest een nieuwe ploeg vrijwilligers worden gevonden en voor de techniek stond Marc te popelen, zoals hij eigenlijk altijd als eerste klaarstond om zich aan te melden voor leuke bijeenkomsten met de andere vrijwilligers; hij voelde zich bij Fanfare thuis.

Het was schrijnend dat zijn wegblijven bij de Maandagmatinee van vorige week het begin moest zijn van zijn blijvende afwezigheid.

We moeten het voortaan zónder hem doen en voelen een grote dankbaarheid voor zijn inzet.

N.B. We maakten een selectie uit de foto's die daarna op een groot scherm werden vertoond:

